

passar la línia Vic – Baixàs. I encara és molt més greu. Qualsevol traçat ben estudiat per l'Alt Empordà podia permetre enterrar el tram més visible de la línia, just on creua el coll. Amb un soterrament de no més de 2,5 Km es podria evitar l'impacte visual de la línia en un paratge que en cap cas té la bellesa de cap dels racons per on passa la línia de Vic – Baixàs.

La injustícia encara és més evident si pensem en les

dificultats de sobreviure de les zones de muntanya en l'economia actual. Els grans eixos viaris s'han emportat la indústria i els serveis a la plana. Si abans eren a la muntanya per trobar-hi energia i aigua, ara els ho han portat allà i no necessiten per res la muntanya. Només per la producció d'electricitat. No és just que a llocs on s'ha de viure del paisatge, com a la Vall de Camprodon, siguin menyspreats pel fet que ja hi ha una ferida. La fem més gran i no ha de passar res. Per fer-ho millor s'invoca a la solidaritat, en boca del delegat de Medi Ambient.

Com que el problema és només polític, i de dos partits, no queda més remei que resoldre'l per la mateixa via, amb manifestacions al carrer i amb prou pressió cap a aquests dos partits.

Senyor Boada, inventor d'aquesta alternativa, Sr. Biel Jover, Sr. Milà, Sra. Teresa Aragonès, Sr. Pere Vigo, sapigueu que no sou ben vinguts a les nostres comarques. Només la justícia que tenen els països desenvolupats respecte al tractament dels pobles de muntanya pot reparar aquest dany.

Vet aquí com la línia anomenada d'Abengoa pot ser a partir d'ara la línia d'en Joan Boada.

Joan Vila

Vall de Camprodon